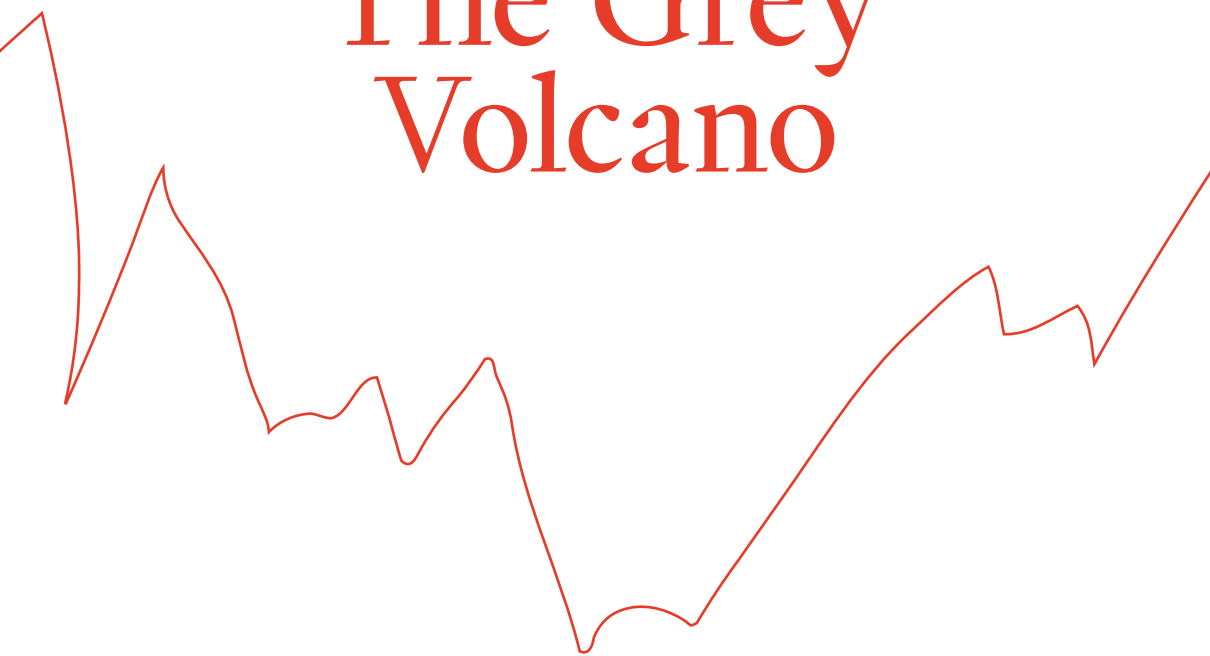

JULIE KOPOVÁ
The Grey
Volcano

The Grey Volcano

Mentální proud starořecké filosofie v tradiční linii od Hérakleita po Aristotela zasvětil své zkoumání snaze o rozkrývání povahy našeho světa. Během staletí se stále rozvíjel a společně s matematikou, vyvozováním fyzikálních zákonů i pozorováním hvězdného nebe modeloval stále nové postuláty i exaktní znalosti o Zemi. Co se během vývoje starořeckého myšlení takřka nezměnilo, bylo pevné přesvědčení o tom, že je celý svět v neustálém pohybu a stav nehybnosti či klidu není možný. Byl to zejména pohyb nebeských těles, který vedl Archiméda k jeho slavnému výroku: „Dejte mi pevný bod ve vesmíru a já pohnu Zemí.“

Neustálý pohyb však není pouze záležitostí vlastní rotace Země, cirkulačního pohybu celé Sluneční soustavy, galaxií a mlhovin; nachází se také mnohem blíže, totiž pod zemským povrchem. Tyto pohyby se málokdy projevují způsobem, který by byl pro člověka fyzicky citelný. Procesy probíhající ve vnitřním jádru Země jsou dnešnímu poznání doposud skryté; tušíme však, že se v nitru naší planety odehrává apokalyptické mystérium. Čím blí-

The mental stream of ancient Greek philosophy, traditionally represented by a timeline spanning from Heraclitus to Aristotle, was dedicated to exploring the nature of this world. Over the centuries the development continued and, together with mathematics, the derivation of physical laws and observation of stars, new postulates and exact knowledge of the Earth were defined. What remained almost unchanged during the evolution of ancient Greek thoughts was the firm belief that the world was in constant motion and that a state of stillness or rest was impossible. It was the motion of the celestial bodies, in particular, that led Archimedes to his famous statement: “Give me a firm spot on which to stand, and I shall move the Earth.”

However, the constant motion is not only a matter of the Earth's own rotation, circular motion of the entire solar system, galaxies and nebulae. It lies much closer: below the surface. These movements are rarely manifested in ways that are physically perceptible to humans. The processes in the inner core of the Earth

že se posuneme k povrchu planety, tím jsou pohyby hornin, magmatu i energií klidnější. Tektonika definuje porušení zemského pláště termínem vulkán, který lze metaforicky interpretovat jako bránu do podsvětí. Vulcanus byl římský bůh ohně a kovářství, který disponoval unikátní vlastností krotit oheň a transformovat jeho destruktivní sílu. Co je pro vulkán zřejmě nejvíce signifikantním popisem, je médium pro usměrnění pohybu zevnitř – ven.

Velice zajímavou kapitolou z dějin geologie byl myšlenkový střet mezi plutonisty (vulkanisty) a neptunisty. Zatímco plutonisté vysvětlovali vývoj zemské kůry jako důsledek vnitrozemského ohně, neptunisté zastávali názor, že veškeré horniny, minerály i fosílie pocházejí z roztoků gigantického praoceánu, který byl dlouhá pokolení považován za reziduum velké potopy světa. Historie se však přiklonila k teorii vulkanismu, kterou považuje za nosnou i moderní geologie. Nahlédneme-li do nitra Země a jejích vnitřních pohybů, budeme svědky brutálních tření desek, přesunu kontinentů a zemětřesení. Nástroj, který je schopný tyto procesy zaznamenávat je seismograf (z řeckého seismos – zemětřesení a graphein – psát). Velice zjednodušeně se jedná o přístroj mapující pohyb sem – tam.

Gestická malba Julie Kopové mimo jiné vědomě navazuje na snahu o uměleckou reprezentaci tenze, která se nachází pod povrchem Země. Vizuální podobnost mezi linkou seismografu a jejím příznačným malířským projevem nemusí proto být pouze podobnostní či metaforická. Gestický pohyb ruky a mnoho-
vrstevnatost Juliiných prací naznačují vyrovnávání se s přirozenou tenzí a její transformaci v rytmus. Malba se obecně (stejně jako jiné druhy výtvarného umění) snaží o znázornění

are not fully known yet; but we suspect that an apocalyptic mystery takes place in the interior of our planet. The closer we move to the surface, the calmer the movements of rocks, magma and energies become. A disturbance in the Earth's mantle is defined by the tectonic term volcano, which can be metaphorically interpreted as a gateway to the underworld. Vulcanus was the Roman god of fire and forge who was able to tame a fire and transform its destructive power. What is probably the most apt description of volcano is the medium for directing movement from the inside – out.

A very interesting chapter in the history of geology was the clash of ideas between plutonists (volcanists) and neptunists. While the plutonists explained the development of the Earth's crust as the result of an inland fire, the neptunists held that all rocks, minerals and fossils originated from the solutions of a gigantic primeval ocean, which for generations was considered to be the residue of the Great Flood. History, however, favoured the theory of volcanism, which is also regarded as the basis of modern geology. Looking inside the Earth at its internal movements, we can witness fierce-ful plate friction, continental shifts and earthquakes. The instrument capable of recording these processes is called the seismograph (from the Greek seismos – earthquake and graphein – to write). Simply put, it is the tool that maps the back and forth movement.

Julie Kopová's gestural painting, among other things, consciously follows on the effort to represent the underneath tension. The visual analogy between the seismograph line and Julie's characteristic painterly manifestation, therefore, need not be merely metaphorical. The gestural movement of the hand and

vnitřních tenzí, pohybů lidského těla či hlubin lidské duše. Obdobnou perspektivou můžeme přistoupit k tvorbě Julie Kopové, která se svůj citlivý (intimní, brutální i sofistikovaný) vnitřní svět rozhodla znázorňovat pomocí (seismografické) malby.

Výstava *The Grey Volcano* navazuje svým názvem i výběrem konkrétních uměleckých děl na záměr autorky soustředit svou poslední tvorbu zejména na pohyb mimo barevné spektrum; většina maleb tak akcentuje více dění na poli mezi černou a bílou barvou. Toto rozhodnutí může navazovat na popření archetypálního chápání barev, kdy každá jednotlivá barva symbolicky i významově referuje k určitým hodnotám a duchovním aspektům. Julie Kopová v tomto cyklu s výraznými barvami vědomě spíše šetří a zároveň volbou dominantního černobílého gradientu také odkazuje na přirozené barvy tektonických procesů, jako je láva, kouř či horniny. Oproti minulým autorčiným projektům, které stály více na detailní kresebnosti, můžeme v této výstavě pozorovat práce, které jsou více zaměřené na tlusté vrstvy pastózní barvy, jejichž vrstevnatost a ryté narušování jejich povrchu opět odkazují k horotvorným procesům. Tektonika, vznik hornin a pohyby zemské kůry jsou s více než čímkoli jiným spjaty s dlouhým časem. Vyrovnání se s časovostí a snahou o její metaforické přenesení na plátno je jedním z nejpodstatnějších i nejobecnějších elementů tvorby Julie Kopové.

the multilayered nature of Julie's work suggest a coming to terms with natural tension and its transformation into rhythm. Painting in general (as well as other types of art) seeks to represent inner tensions, movements of the human body and depths of the soul. A similar perspective can be applied to the work of Julie Kopová, who has chosen to represent her sensitive (intimate, fierce and sophisticated) inner world through (seismographic) painting.

The title and selection of specific artworks presented in the exhibition *The Grey Volcano* follows up on the artist's intention to focus mainly on movement outside the colour spectrum; most of the paintings thus accentuate the field between black and white. This decision may relate to the denial of the archetypal understanding of colours, where each colour refers symbolically to certain value, meaning and spiritual aspects. In this series, Julie Kopová is rather consciously holding back with bold colours, while also referring to the natural colours of tectonic processes such as lava, smoke or rocks by choosing a dominant black and white gradient. Compared to the artist's previous projects, which were based on more detailed lineation, in this exhibition we can observe works of thick layers and pasty paint, whose layering and engraved distortion of the surface allude to mountain-forming processes. Tectonics, the formation of rocks, and movements of the Earth's crust are linked to, more than to anything else, to the long course of time. Coming to terms with temporality and attempting to transfer it metaphorically to the canvas is one of the most essential and universal elements of Julia Kopová's work.

JULIE KOPOVÁ

The Grey Volcano

Pragovka Gallery / Pop-Up
3. 3. — 30. 3. 2023

Kurátor / Curator: Jan Dotřel
Autor textu / Author of text: Jan Dotřel
Překlad / Translation: Eva Galovičová Dubová
Fotografie / Photo: Marcel Rozhoň
Grafický design / Graphic design: Pavel Ticho(ň)

PRAGOVKA ART DISTRICT

Pragovka Gallery
Kolbenova 923/34a – 190 00 Praha 9
METRO B – Kolbenova / TRAM – Poštovská
otevírací doba galerie: út–čt 14:00–20:00, pá–ne: 14:00–18:00
<https://x.pragovka.com>

MOUNT CAPITAL

Projekt je realizován s finanční podporou Ministerstva kultury ČR, hl. města Prahy a městské části Praha 9. / The project is realised with the financial support of the Ministry of Culture of the Czech Republic, the Capital City of Prague and the Prague 9 District.